

2. če še prejemnik podatkov zaveže, da bo dobljene podatke uporabljal samo za namene v zvezi z urejanjem državljanstva, v nasprotnem primeru pa le, če je to nujno za izvedbo kazenskega postopka ali če posredovanje podatkov nedvomno koristi posamezniku, na katerega se podatki nanašajo;

3. če je v državi, v kateri je sedež organa, ki se mu podatki posredujejo, zagotovljeno varstvo osebnih podatkov tudi za tujce.

Dejstvo iz 3. točke prejšnjega odstavka ugotavlja republiški upravni organ, pristojen za mednarodno sodelovanje.

37. člen

Državljanstvo Republike Slovenije se dokazuje s potrdilom ali drugo javno listino o državljanstvu, ki jo izda organ, pristojen za vodenje uradne evidence, v kateri je vpisano državljanstvo osebe, ali za notranje zadeve pristojni upravni organ občine, na območju katere ima oseba stalno prebivališče.

38. člen

Če je bil postopek za ugotovitev državljanstva ali za pridobitev ali prenehanje državljanstva Republike Slovenije uveden na zahtevo stranke in postopka ni mogoče končati brez njenega sodelovanja, se njen molk šteje za umik zahteve, če kljub opozorilu pristojnega organa v danem roku ne opravi nobenega dejanja, potrebnega za nadaljevanje ali dokončanje postopka oziroma če se iz opustitve teh dejanj da sklepati, da ni več zainteresirana za nadaljevanje postopka.

Postopka iz razlogov po prejšnjem odstavku ni mogoče ustaviti, dokler ne potečejo trije meseci od opozorila.

VI. PREHODNE DOLOČBE

39. člen

Za državljana Republike Slovenije velja po tem zakonu, kdor je po dosedanjih predpisih imel državljanstvo Republike Slovenije in Socialistične federativne Republike Jugoslavije.

40. člen

Državljan druge republike, ki je imel na dan plebiscita o neodvisnosti in samostojnosti Republike Slovenije dne 23. decembra 1990, prijavljeno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in tukaj tudi dejansko živi, pridobi državljanstvo Republike Slovenije, če v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona vloži vlogo pri za notranje zadeve pristojnem upravnem organu občine, na območju katere ima stalno prebivališče.

Otrok do dopolnjenega 18. leta starosti pridobi državljanstvo Republike Slovenije pod pogoji iz 14. člena tega zakona.

41. člen

Osebe, ki jim je bilo odvzeto državljanstvo Ljudske Republike Slovenije in FLRJ po zakonu o odvzemu državljanstva, podoficirjem in oficirjem bivše jugoslovanske vojske, ki se nočejo vrniti v domovino, pripadnikom vojnih formacij, ki so služili okupatorju in pobegnili v tujino, kot tudi osebam, ki so pobegnile v tujino po osvoboditvi (Uradni list FLRJ, št. 86/46), in njihovi otroci, lahko pridobijo državljanstvo Republike Slovenije, če v enem letu od uveljavitve tega zakona vložijo prošnjo pri republiškem upravnem organu, pristojnem za notranje zadeve.

Pod pogoji iz prejšnjega odstavka lahko pridobijo državljanstvo Republike Slovenije slovenski izseljenci, ki jim je prenehalo državljanstvo Ljudske Republike Slovenije in FLRJ z odsotnostjo.

42. člen

O pridobitvi državljanstva Republike Slovenije po 40. in 41. členu tega zakona odloča republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve.

43. člen

Državljanstvo oseb, ki so bile po dosedanjih predpisih državljani Republike Slovenije, pa doslej niso bile vpisane v evidenco državljanov Republike Slovenije, se vpiše naknadno v rojstno matično knjigo na podlagi ugotovljene odločbe, ki jo po uradni dolžnosti izda pristojni občinski organ. Če rojstvo ni vpisano, je potrebno podatek o državljanstvu vpisati istočasno z vpisom rojstva v skladu z zakonom o matičnih knjigah.

44. člen

Potrdila o državljanstvu Republike Slovenije na podlagi evidenc, ki so se vodile po prej veljavnih predpisih, izdaja organ, pristojen za notranje zadeve, ki te evidence vodi, ali za notranje zadeve pristojni upravni organ občine, na območju katere ima oseba stalno prebivališče.

45. člen

Do vzpostavitve evidence iz 32. člena tega zakona republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve, vodi ločene evidence: o pridobitvi državljanstva Republike Slovenije z naturalizacijo, z vstopom v državljanstvo, s sprejemom državljanov drugih republik v državljanstvo Republike Slovenije, o odpustu, odreku in odvzemu državljanstva, o izgubi državljanstva Republike Slovenije z odsotnostjo, evidenco optantov za italijansko državljanstvo in delni razvid oseb z dvojnim državljanstvom.

Evidence iz prejšnjega odstavka vsebujejo podatke iz 33. člena tega zakona, ki se zbirajo in uporabljajo na način, določen v 34., 35. in 36. členu tega zakona.

46. člen

Predstojnik republiškega upravnega organa, pristojnega za notranje zadeve, izda natančnejše predpise o načinu vodenja centralne evidence o državljanstvu.

VII. KONČNI DOLOČBI

47. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o državljanstvu Socialistične Republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 23/76).

48. člen

Ta zakon začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 213-11/90-2/12

Ljubljana, dne 5. junija 1991.

**Skupščina
Republike Slovenije**

**Predsednik
dr. France Bučar l. r.**

U K A Z
o razglasitvi zakona o tujcih

Razglaša se zakon o tujcih, ki ga je sprejela Skupščina Republike Slovenije na sejah Družbenopolitičnega zbora, Zbora občin in Zbora združenega dela dne 5. junija 1991.

Št. 0100-2/91
Ljubljana, dne 5. junija 1991.

Predsednik
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
O TUJCIH

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Tujec po tem zakonu je vsakdo, ki ni državljan Republike Slovenije.

Med prebivanjem oziroma zadrževanjem v Republiki Sloveniji se morajo tujci ravnati po določbah tega zakona ter po predpisih in odločitvah državnih organov, ki temeljijo na ustavi Republike Slovenije, zakonih Republike Slovenije in njenih obveznostih iz mednarodnih pogodb.

2. člen

Določbe tega zakona ne veljajo za osebe diplomatskih in konzularnih predstavništev tujih držav v Republiki Sloveniji in osebe drugih tujih misij, ki imajo v Republiki Sloveniji diplomatski status.

II. PRAVICA DO VSTOPA V DRŽAVO

3. člen

Tujec sme vstopiti v državo na za to določenih mejnih prehodih in v njej prebivati oziroma se zadrževati na podlagi veljavne tuje potne listine, oziroma potne listine, ki mu jo je izdal za notranje zadeve pristojni upravni organ občine (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ) ali organ Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev. V potni listini mora biti vizum, če ni z mednarodnim dogovorom in določbami tega zakona drugače določeno.

Tujcu, ki nima veljavne potne listine in prihaja na turistični ali poslovni obisk, lahko organ, pristojen za kontrolo prehajanja čez državno mejo, izda dovoljenje za vstop (turistično prepustnico) na podlagi osebne izkaznice oziroma drugega dokumenta o istovetnosti, predpisanega v državi tujca.

Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije ob pogoju reciprocitete določi, da državljani posameznih držav vstopajo v državo tudi samo z osebno izkaznico oziroma z drugim dokumentom o istovetnosti, predpisanim v državi tujca.

4. člen

V primeru vmesnega pristanka letala na letališču na območju Republike Slovenije se zadrževanje tujcev v letalskem tranzitnem prostoru ne šteje za vstop v državo, če tujec ne zapusti tega prostora.

Za vstop v državo se ne šteje zadrževanje tujcev na ladji, ki je na sidrišču luke ali pristanišča.

5. člen

Tujcu se sme prepovedati vstop na območje Republike Slovenije iz razlogov, določenih v tem zakonu, ali iz razlogov, ki izvirajo iz mednarodnih odnosov (reciprociteta).

III. VIZUMI

6. člen

Tujec potrebuje za prihod v Republiko Slovenijo vizum za prihod; za odhod iz nje vizum za odhod; za potovanje čez njeno območje pa tranzitni vizum.

Tujcu se lahko izda tudi delovni vizum ali poslovni vizum.

Vizum se izda z veljavnostjo do enega leta, če s tem zakonom ni drugače določeno.

Vizum se lahko izda tujcu, ki ima veljavno potno listino. Vizum se izda tako, da se vpiše v potni list.

7. člen

Delovni vizum izda na prošnjo tujca, pravne osebe ali zasebnega delodajalca pristojni organ v državi ali organ Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev.

Tujec mora prošnji za izdajo delovnega vizuma priložiti dokazilo o tem, da bo v državi sklenil delovno razmerje oziroma opravljal določeno delo v skladu s pogoji, določenimi z zakonom.

Delovni vizum se izda za čas, za katerega bo sklenjeno delovno razmerje ali za čas, ko bo tujec opravljal določeno delo, vendar ne dlje od roka veljavnosti tujčevega potnega lista.

Delovni vizum velja kot dovoljenje za začasno prebivanje in za neomejeno število potovanj.

8. člen

Poslovni vizum izda na prošnjo tujca, pravne osebe ali zasebnega delodajalca organ Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev ali pristojni organ v državi.

Tujec mora prošnji za izdajo poslovnega vizuma priložiti dokaze, iz katerih je razvidno, da bo opravljal na območju Republike Slovenije dejavnosti, predvidene s predpisi, ki urejajo tuja vlaganja in opravljanje zunanjetrgovinskega poslovanja ali da bo opravljal strokovno delo, določeno s pogodbo o poslovno-tehničnem sodelovanju oziroma o dolgoročni proizvodnji kooperaciji oziroma o prenosu tehnologije.

Poslovni vizum se izda za čas, v katerem bo tujec opravljal dejavnosti iz prejšnjega odstavka, vendar ne dlje od roka veljavnosti potnega lista.

Poslovni vizum velja kot dovoljenje za začasno prebivanje in za neomejeno število potovanj.

9. člen

Vizum za prihod, odhod ali tranzitni vizum izda na prošnjo tujca organ Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev, ali pristojni organ v državi, če z mednarodno pogodbo ni določeno drugače.

Vizum za prihod in vizum za odhod se izdaja za eno, več ali neomejeno število potovanj, tranzitni vizum pa za eno potovanje v roku trajanja sedem dni, šteto od dneva vstopa v državo.

Vizum za prihod, odhod ali tranzitni vizum lahko izda tujcu tudi organ, pristojen za kontrolo prehajanja čez državno mejo.

IV. ZAVRNITEV VSTOPA V DRŽAVO IN ZAVRNITEV IZDAJE VIZUMA

10. člen

Tujcu se ne dovoli vstopa v državo oziroma se mu ne izda vizuma ali dovoljenja za vstop:

- če mu je bil izrečen varnostni ukrep izгона iz države ali varstveni ukrep odstranitve iz države ali odpovedano prebivanje v državi, dokler traja čas, za katerega mu je bil ukrep izrečen;

- če je v evidenci pristojnega organa kot mednarodni prestopnik;

- če pristojni organ ugotovi, da bi njegovo prebivanje lahko finančno obremenilo Republiko Slovenijo;

- če nima vstopnega vizuma za državo, v katero potuje, pa bi ga moral imeti;

→ če prihaja v državo z namenom, da bo njegovo bivanje na območju Republike Slovenije povezano z izvajanjem terorističnih in drugih nasilnih dejanj, prodajo ali uživanjem mamil ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

- če nima dokumentov, na osnovi katerih bi bilo mogoče ugotoviti njegovo istovetnost, ali so ti dokumenti neveljavni;

- če prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive oziroma kužne bolezni in nima dokazila o vakcinaciji.

11. člen

V primeru, da nastopijo razlogi iz prejšnjega člena oziroma pristojni organ zanje izve po izdaji vizuma oziroma dovoljenja za vstop, pristojni organ vizum oziroma dovoljenje za vstop razveljavi.

Pristojni organ lahko razveljavi delovni ali poslovni vizum, če razlogi, zaradi katerih je bil vizum izdan, niso nastopili ali so prenehali.

Tujec ne dobi vizuma za odhod iz države, če to zahteva organ, ki zoper njega vodi kazenski postopek ali postopek za prekršek.

12. člen

Organ, pristojen za kontrolo prehajanja čez državno mejo, lahko tujcu iz razlogov, določenih v 10. členu tega zakona, ustno zavrne izdajo vizuma, izreče prepoved vstopa ali kljub veljavnemu vizumu ne dovoli vstopa v državo.

Odločitev iz prejšnjega odstavka se označi v potnem listu in je dokončna.

V. PREBIVANJE TUJCEV

13. člen

Tujec, ki pride na območje Republike Slovenije z veljavnim potnim listom, sme prebivati v njej tri mesece oziroma toliko časa, kolikor mu to dovoljuje izdani vizum, če z mednarodno pogodbo ni določeno drugače, tisti, ki pride na podlagi listin iz drugega in tretjega odstavka 3. člena tega zakona, pa 30 dni.

Če želi tujec na območju Republike Slovenije prebivati dlje, kot je to določeno s prejšnjim odstavkom, in je prišel zaradi šolanja, specializacije, zaposlitve, zdravljenja, opravljanja kakšne poklicne dejavnosti ali je sklenil zakonsko zvezo z državljanom Republike Slovenije, ima na območju države nepremično premoženje, uživa pravico, ki izvira iz dela v državi oziroma ima drug upravičen razlog, zaradi katerega bi bilo njegovo daljše prebivanje v državi potrebno, mora pri pristojnem organu pred pretekom časa, za katerega mu je dovoljeno prebivanje, na podlagi listin iz prejšnjega odstavka, zaprositi za dovoljenje za začasno prebivanje.

O vloženih prošnji izda pristojni organ tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje za čas do izdaje dokončne odločbe.

14. člen

Dovoljenje za prebivanje se lahko izda kot:

- dovoljenje za začasno prebivanje,
- dovoljenje za stalno prebivanje.

15. člen

Dovoljenje za začasno prebivanje se izda z veljavnostjo do enega leta oziroma do izteka veljavnosti tuje potne listine, če je veljavnost potne listine krajša od enega leta.

Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko tudi podaljšuje.

Vlogo za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec vložiti pred iztekom roka, za katerega dovoljenje velja.

16. člen

Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda tujcu, ki najmanj tri leta neprekinjeno prebiva na območju Republike Slovenije na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje in izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 13. člena tega zakona, ki opravičujejo stalno prebivanje na območju Republike Slovenije.

Tujcu, ki je slovenskega porekla oziroma katerega prebivanje v Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje pred iztekom roka iz prejšnjega odstavka.

Vlogo za dovoljenje za stalno prebivanje vložijo tujec pri pristojnem organu.

17. člen

Ne glede na določbe 13. in 16. člena tega zakona se dovoljenje za stalno oziroma začasno prebivanje lahko izda otroku do 18. leta starosti ali zakoncu tujca, ki ima dovoljenje za stalno oziroma začasno prebivanje v Republiki Sloveniji.

18. člen

Začasno prebivanje se lahko dovoli tudi iz humanitarnih razlogov.

Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda v primerih, če ne obstajajo razlogi za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje, takojšnja zapustitev območja Republike Slovenije pa bi zaradi objektivnih okoliščin pomenila ogrožanje osebne varnosti tujca.

Tujec, ki zaprosi za dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, mora predložiti dokaze, da ima zagotovljena sredstva za preživljanje za čas, za katerega se izda dovoljenje ali dokaz, da je tretja oseba oziroma pravna oseba ali druga organizacija prevzela obveznost preživljanja tujca.

19. člen

Dovoljenje za začasno prebivanje izda pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva. Dovoljenje za stalno prebivanje in za začasno prebivanje iz humanitarnih razlogov izda republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve.

Pristojni organ od tujca lahko zahteva, da prošnji za dovolitev začasnega ali stalnega prebivanja priloži dokaze o upravičenosti razlogov, zaradi katerih prosi za dovoljenje, in dokaz o sredstvih za preživljanje.

Dovoljenja za stalno ali začasno prebivanje oziroma podaljšanje začasnega prebivališča ne more dobiti tujec:

- pri katerem ne obstajajo razlogi, zaradi katerih bi mu bilo bivanje v državi potrebno (drugi odstavek 13. člena oziroma 16. člen);

- ki nima sredstev za preživljanje oziroma mu preživljanje v državi ni kako drugače zagotovljeno;

- ki je prišel v državo v nasprotju z določbami 13. člena;

- pri katerem obstaja razlog iz 1., 2., 6. ali 7. alineje 10. člena tega zakona.

20. člen

Dovoljenje za stalno ali začasno prebivanje tujca preneha:

- če preteče veljavnost dovoljenja za začasno prebivanje in tujec ne zaprosi za podaljšanje dovoljenja;
- če se tujec, ki ima dovoljenje za stalno prebivanje, izseli ali ostane v tujini neprekinjeno več kot eno leto in o tem ni obvestil pristojnega organa;
- če pridobi državljanstvo Republike Slovenije.

21. člen

Če pristojni organ ugodi vsem zahtevkom stranke, se dovoljenje za začasno prebivanje izda tako, da se vpiše v potni list; izdano dovoljenje za stalno prebivanje pa se označi v potnem listu.

Če pristojni organ zavrne prošnjo za začasno prebivanje ali ugotovi razloge za prenehanje dovoljenja, izda o tem odločbo.

Zoper odločbo organa prve stopnje se tujec lahko pritoži v roku treh dni.

22. člen

Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije lahko tujcem z odlokom omeji ali prepove gibanje na določenem območju ali prepove stalno ali začasno prebivanje v določenih krajih iz razlogov javnega reda.

VI. ODPOVED PREBIVANJA

23. člen

Tujcu, ki prebiva na območju Republike Slovenije na podlagi tujega potnega lista, izdanega vizuma ali dovoljenja za vstop ali v skladu z mednarodno pogodbo (prvi odstavek 13. člena tega zakona) ali mu je bilo izdano dovoljenje za začasno prebivanje (prva alineja 14. člena tega zakona), se lahko prebivanje odpove:

- če to terjajo razlogi javnega reda, varnosti ali obrambe države;
- če zavrača izpolnjevanje odločitev državnih organov;
- če gre za ponavljajoče se ali hujše kršitve tujca zoper javni red in mir, varnost državne meje in tega zakona;
- če je bil obsojen s strani tujega ali našega sodišča za kaznivo dejanje na zaporno kazen najmanj treh mesecev;
- če ostane brez sredstev za preživljanje in mu preživljanje za čas prebivanja na območju Republike Slovenije ni kako drugače zagotovljeno;
- če gre za zavarovanje zdravja ljudi.

24. člen

Tujcu, ki ima dovoljenje za stalno prebivanje, se lahko prebivanje odpove:

- če je bil obsojen za kaznivo dejanje na zaporno kazen najmanj treh let;
- če je bil obsojen na zaporne kazni, katerih skupna dolžina presega pet let.

25. člen

Odločbo o odpovedi prebivanja tujcu izda pristojni organ na območju katerega tujec prebiva ali ima prijavljeno začasno prebivališče oziroma republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve kadar mu je odpovedano stalno prebivanje.

Pri odločanju o odpovedi prebivanja organ upošteva dolžino prebivanja tujca v državi, njegove osebne, gospodarske in druge vezi, ki ga vežejo na Republiko Slovenijo, in posledice, ki bi jih povzročil ukrep zanj in za njegovo družino.

Ukrep odpovedi prebivanja ne more biti krajši od šest mesecev in ne daljši od pet let.

Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan prihod v državo, organ, ki izda odločbo o odpovedi prebivanja, upošteva težo storjenega prekrška ali kaznivega dejanja in druge okoliščine, zaradi katerih je tujčevo prebivanje nezaželeno.

Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se tujec lahko pritoži v roku treh dni.

Pritožba tujca, ki je prebival na območju Republike Slovenije po prvem odstavku 13. člena tega zakona ali na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje manj kot tri leta, ne zadrži izvršitve odločbe.

26. člen

V odločbi o odpovedi prebivanja iz prejšnjega člena organ določi tudi rok, v katerem mora tujec zapustiti območje Republike Slovenije, in koliko časa mu je prepovedan ponovni prihod v državo.

Ob določanju roka, v katerem mora tujec zapustiti območje Republike Slovenije, mora organ, ki izda odločbo o odpovedi prebivanja, upoštevati čas, v katerem lahko tujec zapusti območje Republike Slovenije.

Odločba o odpovedi prebivanja se označi v potnem listu.

27. člen

Tujcu, ki mu je bil izrečen varnostni ukrep izгона iz države ali varstveni ukrep odstranitve tujca, republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve, z odločbo določi rok, v katerem mora državo zapustiti.

Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži izvršitve odločbe.

Pri določanju roka, v katerem mora tujec zapustiti območje Republike Slovenije, mora organ, ki izda odločbo, upoštevati čas, v katerem lahko tujec zapusti območje Republike Slovenije.

Odločba se lahko izda tudi tako, da se vpiše v potno listino.

VII. PRISILNA ODSTRANITEV TUJCA

28. člen

Tujca, ki ne zapusti ozemlja Republike Slovenije v roku, ki mu ga je določil pristojni organ oziroma republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve, kot tudi tujca, ki prebiva v Republiki Sloveniji dalj, kot je določeno v prvem odstavku 13. člena tega zakona, ali prebiva dalj, kot mu je z odločbo dovoljeno začasno prebivanje, lahko pooblaščen uradna oseba organa za notranje zadeve privede do državne meje ali do diplomatsko-konzularnega predstavništva države, katere državljan je, in ga napoti čez državno mejo ali izroči predstavnikom tuje države.

Za tujca, ki ne zapusti območja Republike Slovenije po prejšnjem odstavku in ga iz kakršnihkoli razlogov ni mogoče takoj odstraniti, obstaja pa sum, da se bo ukrepu skušal izogniti, odredi republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve, bivanje v prehodnem domu za tujce, vendar največ za 30 dni.

Tujcu, ki zaradi objektivnih okoliščin ne more takoj zapustiti ozemlja Republike Slovenije in ima sredstva za preživljanje, lahko republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve, določi tudi drugi kraj prebivanja.

29. člen

O prijetu mladoletnega tujca, ki je prišel na območje Republike Slovenije brez veljavne potne listine ali brez vednosti oziroma dovoljenja njegovih zakonitih zastopnikov oziroma ostal brez potrebnega varstva, oskrbe in sredstev za preživljanje ali se ni ravnal po predpisih Republike Slovenije, pooblaščen uradne osebe organa za notranje zadeve takoj obvestijo diplomatsko-konzularno predstavništvo države, katere državljan je, ali varnostne organe sosednje države, mladoletnika pa izročijo za socialno varstvo pristojnemu organu občine, na območju katere je bil prijeto.

30. člen

V primeru, če mladoletnega tujca iz prejšnjega člena iz kakršnegakoli razloga ni mogoče takoj izročiti organu države, katere državljan je, ga za socialno varstvo pristojni organ občine namesti v prehodnem domu za tujce - oddelek za mladoletnike.

31. člen

Stroške, ki nastanejo ob prisilni odstranitvi tujca, mora tujec plačati sam.

Če tujec nima sredstev, se plačajo ti stroški iz proračuna Republike Slovenije.

Stroški za zagotovitev potrebnega varstva in oskrbe mladoletnega tujca se poravnajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije.

32. člen

Prevoznik, ki pripelje po kopnem, zraku ali morju tujca, ki mu ni dovoljen vstop v državo, ga je dolžan na lastne stroške odpeljati iz države v času, ki mu ga določi republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve.

33. člen

Prisilna odstranitev tujca v državo, kjer bi bilo njegovo življenje v nevarnosti zaradi rásne, religiozne ali nacionalne pripadnosti, političnih pogledov ali če obstoji nevarnost, da bo tujec po izročitvi izpostavljen mučenju, nečloveškemu ali ponižajočemu ravnanju, ni dovoljena.

VIII. BEGUNCI

34. člen

Tujcu, ki je zapustil državo, katere državljan je ali v kateri se je za stalno naselil kot oseba brez državljanstva, da bi se izognil preganjanju zaradi svojega političnega prepričanja, kulturnega ali znanstvenega udejstvovanja ali narodnostne, rasne oziroma verske pripadnosti, se sme v Republiki Sloveniji priznati status begunca.

35. člen

Status begunca se ne prizna tujcu, za katerega se ugotovi, da je storil kaznivo dejanje zoper človečnost in mednarodno pravo ali je deloval v nasprotju s cilji in načeli Organizacije združenih narodov.

Če so obstajali razlogi iz prejšnjega odstavka pred priznanjem statusa begunca, organ pa je zanje zvedel šele kasneje, ali so nastali po priznanju tega statusa, se status begunca odvzame.

36. člen

Otroci tujcev, ki jim je priznan status begunca, uživajo vse pravice kot njihovi starši, ki jim je priznan status begunca.

Po dopolnjenem 18. letu starosti se osebe iz prejšnjega odstavka obravnavajo enako kot drugi tujci, ki začasno prebivajo na območju Republike Slovenije.

37. člen

O priznanju oziroma o odvzemu statusa begunca odloča republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve.

Prošnjo za priznanje statusa begunca mora tujec vložiti osebno v roku treh dni po prihodu v državo na postaji oziroma oddelku milice.

Zoper odločbo, s katero mu je bila zavrnjena prošnja za priznanje statusa begunca, in zoper odločbo, s katero mu je odvzet status begunca, se tujec lahko pritoži na Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije.

38. člen

Tujcu, ki mu je priznan status begunca, ta preneha:

- če prosi za varstvo države, katere državljan je, ali se za stalno naseli v drugi državi;

- če se lahko vrne v državo, katere državljan je ali v kateri je stalno prebival kot oseba brez državljanstva, ker so prenehali razlogi, zaradi katerih je iz nje pobegnil;

- če se prostovoljno vrne v državo, iz katere je pobegnil;

- če pridobi državljanstvo Republike Slovenije ali druge države.

39. člen

Tujcu, ki mu je priznan status begunca, se zagotovijo najpotrebnejši prostori, sredstva, potrebna za preživljanje, in zdravstveno varstvo do odhoda v drugo državo ali dokler si ne ustvari pogojev za samostojno preživljanje, vendar najdlje dve leti od rešitve prošnje za priznanje statusa begunca.

Ta časovna omejitev ne velja za tujca, ki mu je priznan status begunca, ki je pridobitno nezmožen in se ne more samostojno preživljati.

Sredstva, potrebna za preživljanje in nastanitev tujca, ki mu je priznan status begunca, se zagotovijo iz proračuna Republike Slovenije.

40. člen

Višino zneska denarnih sredstev, potrebnih za preživljanje in za zagotovitev najpotrebnejših prostorov za tujce, ki jim je priznan status begunca, kakor tudi obseg zdravstvenega varstva ter merila in pogoje za uživanje in način uveljavljanja teh oblik varstva, predpiše Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije.

IX. PREHODNI DOM ZA TUJCE

41. člen

Za nastanitev tujcev, ki so v postopku zaradi priznanja statusa begunca, se organizira prehodni dom za tujce.

Prehodni dom iz prejšnjega odstavka ustanovi in zanj skrbi republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve.

Organ iz prejšnjega odstavka skrbi za zagotavljanje sredstev za preživljanje in za zdravstveno varstvo tujcev, dokler so v prehodnem domu za tujce.

Za nastanitev in zagotovitev sredstev, potrebnih za preživljanje, usposabljanje in za samostojno življenje tujcev, ki niso nastanjeni v prehodnem domu za tujce iz prvega odstavka tega člena in iz 42. člena tega zakona, skrbi republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve, v sodelovanju z republiškim upravnim organom, pristojnim za zdravstveno in socialno varstvo.

42. člen

Prehodni dom za tujce služi tudi za nastanitev tujcev, za katere teče postopek za ugotavljanje identitete, in tujcev, ki jih iz kakršnihkoli razlogov ni mogoče takoj odstraniti iz države.

43. člen

Tujcem iz prvega odstavka 41. člena tega zakona se lahko za čas prebivanja v prehodnem domu za tujce izda potrdilo o začasnem prebivanju v prehodnem domu, s katerim je tujcu dovoljeno tudi gibanje izven območja prehodnega doma za tujce.

X. POTNE IN DRUGE LISTINE TUJCEV

44. člen

Tujec, ki mu je v Republiki Sloveniji priznan status begunca, dobi za potovanje v tujino potni list za begunca, ki ga določa mednarodna pogodba.

Tujec, ki ima dovoljenje za stalno ali začasno prebivanje v Republiki Sloveniji in nima tujega veljavnega potnega lista, lahko dobi za potovanje v tujino ali prihod v državo potni list za tujca.

Potni list za tujca se lahko izda tudi drugemu tujcu, ki nima tujega veljavnega potnega lista, če so za to upravičeni razlogi.

45. člen

Potni list za begunce izda beguncu pristojni organ na območju katerega ta prebiva.

Potni list za tujca izda tujcem v Republiki Sloveniji pristojni organ, tujcu v tujini pa organ Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev.

Potni list za begunca ali potni list za tujca se izda z veljavnostjo do enega leta.

Veljavnost potnega lista za begunca ali potnega lista za tujca se sme podaljšati, pri čemer skupna veljavnost ne sme biti daljša od pet let.

46. člen

Potni list za begunca ali potni list za tujca dobi na prošnjo tujec, ki je dopolnil 18 let starosti. Za osebo mlajšo od 18 let, zaprosi za izdajo potne listine za begunca ali potne listine za tujca njen zakoniti zastopnik.

Mladoletna oseba dobi svoj potni list, lahko pa je vpisana v potni list svojega zakonitega zastopnika.

47. člen

Potni list za begunca in potni list za tujca se ne izda tujcu:

- zoper katerega teče kazenski postopek, če to zahteva pristojno sodišče;
- ki mu je bila izrečena nepogojna kazen zapora, dokler kazni ne prestane;
- na zahtevo sodišča ali za socialno varstvo pristojnega upravnega organa, če ni poravnal preživninskih obveznosti iz zakonske zveze ali razmerja med starši in otroki do upravičencev, ki stalno prebivajo v Republiki Sloveniji.

48. člen

Če je obstajal kak razlog iz prejšnjega člena pred dnem, ko je bil izdan potni list, pristojni organ pa je izvedel zanj šele pozneje, ali če tak razlog nastane po dnevu, ko je bil izdan potni list, se ta odvzame. Pristojni organ izda o tem odločbo.

Pritožba zoper odločbo o odvzemu potnega lista in pritožba zoper sklep o dovolitvi izvršbe take odločbe, ne zadrži izvršitve odločbe.

49. člen

Osebna izkaznica za tujca se izda tujcu, ki ima dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji in

je dopolnil 18 let. Za izdajo osebne izkaznice za tujca mora tujec zaprositi v 30 dneh od pridobitve dovoljenja za stalno prebivanje.

Osebna izkaznica za tujca se izda tudi tujcu, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, če to zahteva.

Osebna izkaznica za tujca se lahko izda tudi tujcu, ki ima dovoljenje za stalno ali začasno prebivanje, ki je dopolnil 15 let starosti, če to zahteva.

Na zahtevo zakonitega zastopnika se osebna izkaznica za tujca lahko izda tudi tujcu, ki še ni star 15 let.

50. člen

Osebna izkaznica za tujca, ki ima dovoljenje za stalno prebivanje in še ni star 18 let, se izda z veljavnostjo pet let; za tistega, ki je star od 18 do 50 let, z veljavnostjo 10 let; za tistega, ki je star več kot 50 let, pa s trajno veljavnostjo.

Tujcu, ki mu je dovoljeno začasno prebivanje, se izda osebna izkaznica za tujca z veljavnostjo, ki jo ima dovoljenje za začasno prebivanje, vendar ne za več kot eno leto.

Veljavnost osebne izkaznice za tujca iz prejšnjega odstavka se lahko podaljša, vendar skupaj ne za več kot 10 let.

51. člen

Tujec mora imeti veljavno osebno izkaznico za tujca pri sebi.

52. člen

Tujec mora osebno izkaznico za tujca zamenjati, če je poškodovana oziroma obrabljena ali iz kakšnega drugega vzroka ni več uporabna ali če tujec spremeni osebno ime ali če ji poteče veljavnost.

Tujec mora zamenjati osebno izkaznico za tujca takoj, najpozneje pa v 30. dneh, ko je nastopil kateri izmed razlogov iz prejšnjega odstavka.

53. člen

Tujec mora osebno izkaznico za tujca vrniti pristojnemu organu:

- če pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
- če se izseli z območja Republike Slovenije;
- če mu je izrečen varnostni ali varstveni ukrep izгона iz države oziroma odstranitve z območja Republike Slovenije ali če mu je odpovedano nadaljnje prebivanje na območju Republike Slovenije kakor tudi, če mu je dovoljenje za stalno oziroma začasno prebivanje prenehalo.

XI. POLITIČNA DEJAVNOST TUJCEV, TUJA DRUŠTVA, OROŽJE

54. člen

Tujci ne smejo ustanavljati političnih organizacij.

Tujci, ki imajo v Republiki Sloveniji stalno prebivališče ali začasno prebivajo dalj kot eno leto, lahko ustanovijo tuje društvo po predpisih, ki veljajo za društva, ki jih ustanavljajo državljani Republike Slovenije.

Tuja društva se registrirajo pri republiškem upravnem organu, pristojnem za notranje zadeve.

55. člen

Med prebivanjem na območju Republike Slovenije sme tujec nabavljati, nositi in imeti orožje in strelivo pod pogoji, ki jih določa zakon.

XII. OSEBNO IME

56. člen

Tujec mora med prebivanjem na območju Republike Slovenije uporabljati osebno ime, ki ga ima po predpisih svoje države, če v zakonu ali mednarodni pogodbi ni določeno drugače.

Če osebno ime, vpisano v izpisku iz rojstne matične knjige, ni identično z osebnim imenom, vpisanim v potni listini tujca, se v uradnih evidencah, ki se vodijo v Republiki Sloveniji, vpiše osebno ime, kot je vpisano v potni listini tujca.

XIII. PRIJAVA IN ODJAVA STALNEGA IN ZAKASNEGA PREBIVALIŠČA

57. člen

Stalno ali začasno prebivališče na območju Republike Slovenije mora tujec prijaviti pristojnemu organu.

Začasno prebivališče mora tujec prijaviti v roku treh dni po prihodu v kraj prebivanja oziroma po spremembi naslova stanovanja, odjaviti pa ga mora, preden ga zapusti. Če prijava v navedenem roku ni možna pri pristojnem organu (ker organ ne dela), je tujec dolžan začasno prebivališče prijaviti v istem roku na postaji ali oddelku milice.

Stalno prebivališče in spremembo naslova mora tujec prijaviti pristojnemu organu najkasneje v osmih dneh po naselitvi, odjaviti pa ga mora, preden ga zapusti.

58. člen

Podjetja in druge organizacije ter posamezniki, ki sprejemajo tujce na prenočevanje proti plačilu, morajo prijaviti tujca postaji ali oddelku milice v 12. urah, potem ko so ga sprejeli na prenočevanje.

Druge osebe, h katerim pride na prenočevanje tujec, pa ga morajo prijaviti v roku treh dni od prihoda, če je njegovo bivanje daljše od treh dni.

Tujec, ki se ne nastani po določbah prejšnjih odstavkov, se je dolžan prijaviti najbližji postaji ali oddelku milice v roku treh dni po prehodu čez državno mejo.

59. člen

Podjetja in druge organizacije ter posamezniki, ki sprejemajo tujce na prenočevanje proti plačilu, morajo voditi o tujcih evidenco (knjigo tujcev), ki vsebuje podatke iz 2., 5., 7. in 14. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona.

Evidenca tujcev iz prejšnjega odstavka se lahko vodi na računalniku ali v obliki knjige na način, kot ga določi pristojni organ.

Podjetja in druge organizacije ter posamezniki iz prvega odstavka tega člena morajo hraniti evidenco tujcev iz prvega odstavka tega člena dve leti od dneva, ko je bila zaključena.

Podjetja in druge organizacije ter posamezniki iz prvega odstavka tega člena so pooblaščenim uradnim osebam organov za notranje zadeve dolžni omogočiti vpogled v evidenco tujcev.

XIV. IZKAZOVANJE ISTOVETNOSTI TUJCA

60. člen

Tujec dokazuje svojo istovetnost s tujim potnim listom, s potnim listom za tujca, s potnim listom za begunca, z dovoljenjem za vstop in osebno listino, na podlagi katere je bilo dovoljenje izdano, z osebno izka-

znico za tujca ali z drugo javno listino, v kateri je fotografija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti njegovo istovetnost.

Na zahtevo pooblaščenih uradnih oseb organa za notranje zadeve mora tujec pokazati listino, s katero dokazuje svojo istovetnost.

Tujec svoje listine iz prvega odstavka tega člena ne sme posoditi drugi osebi ali uporabiti tuje listine kot svoje.

Nihče ne sme zadržati tujčeve potne listine z namenom, da bi zavaroval svojo korist ali pravico.

61. člen

Pooblaščen uradna oseba organa za notranje zadeve sme tujcu, ki ga obravnava zaradi suma storitve kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, oziroma prekrška, začasno pridržati potno listino oziroma drugo listino, na podlagi katere je tujec prestopil državno mejo.

O pridržanju listine iz prejšnjega odstavka izda pooblaščen uradna oseba organa za notranje zadeve tujcu potrdilo; potno listino pa s predlogom za uvedbo postopka o prekršku ali s kazensko ovadbo pošlje pristojnemu organu.

62. člen

Pogrešanje, izgubo, tatvino in drugo odtujitev potne listine oziroma listine, s katero tujec dokazuje svojo istovetnost, mora prijaviti postaji ali oddelku milice takoj oziroma najkasneje v roku 24 ur, ko je to ugotovil.

Organ iz prejšnjega odstavka mora tujcu izdati potrdilo o prijavi.

Tujec, ki v tujini izgubi potno listino, ki jo je izdal pristojni organ, mora to naznaniti najbližjemu organu Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev.

XV. EVIDENCE

63. člen

Zaradi zagotovitve podatkov o stanju in gibanju tujcev ter o listinah, ki so jim bile izdane, vodijo pristojni organi evidence o:

- stalno prijavljenih tujcih,
- začasno prijavljenih tujcih,
- izdanih vizumih,
- izdanih potnih listih za tujce,
- izdanih potnih listih za begunce,
- izdanih osebnih izkaznicah za tujce,
- izrečenih varnostnih in varstvenih ukrepov ter o odpovedih prebivanja,
- tujcih, ki jim je priznan status begunca.

Pristojni organ vodi evidence iz tretje, četrte, pete, šeste, sedme in osme alineje prejšnjega odstavka tako, da podatke o listini ali ukrepu ali priznanem statusu poveže s podatki iz 1., 2., 4., 5., 6., 7. in 10. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona.

Pristojni organ mora podatke iz 64., 65., 66. in 67. člena tega zakona posredovati republiškomu upravnemu organu, pristojnemu za notranje zadeve; tisti pristojni organ, ki ima računalniško opremo povezano z računalnikom republiškega upravnega organa, pristojnega za notranje zadeve, dolžnost posredovanja izvaja tako, da vodi podatke na računalniku republiškega upravnega organa, pristojnega za notranje zadeve.

Evidenco iz tretje alineje prvega odstavka tega člena vodi tudi organ, pristojen za kontrolo prehajanja čez državno mejo.

64. člen

Tujec je dolžan v vlogi za dovolitev začasnega ali stalnega prebivališča, ob prijavi ali odjavi stalnega ali začasnega prebivališča ter ob prijavi spremembe naslova stanovanja dati pristojnemu organu oziroma organu Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev, naslednje podatke:

1. enotno matično številko tujca (EMŠT), če mu je določena;
2. priimek in ime;
3. dekliški priimek;
4. spol;
5. rojstni datum (dan, mesec, leto);
6. rojstni kraj (država, kraj);
7. državljanstvo;
8. poklic;
9. zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka);
10. sedanje začasno oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka);
11. datum prihoda na območje Republike Slovenije;
12. razlog prebivanja v Republiki Sloveniji (zaposlitev, študij, specializacija, poroka ipd.);
13. način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje;
14. vrsto in številko potne listine, datum in kraj izdaje ter njeno veljavnost;
15. datum vložitve zahtevka.

Pristojni organ vodi podatke iz prejšnjega odstavka v evidenci stalno ali začasno prijavljenih tujcev. V evidenci začasno prijavljenih tujcev vodi pristojni organ tudi podatke o veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje.

65. člen

Tujec je v vlogi za izdajo vizuma dolžan dati pristojnemu organu oziroma organu Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev, podatke iz 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 10. in 14. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona in podatke o vrsti vizuma, za katerega prosi; in čas, za katerega naj velja vizum, ter razlog, zaradi katerega prosi za vizum.

V evidenci izdanih vizumov vodi pristojni organ podatke o vrsti vizuma, veljavnosti ter datumu izdaje.

66. člen

Tujec je v vlogi za izdajo potne listine za begunca oziroma tujca dolžan dati pristojnemu organu oziroma organu Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev, podatke iz 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10. in 14. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona in podatek o tem, ali prosi za potni list za begunca ali za tujca ter priložiti dve fotografiji predpisane velikosti, ki kažeta pravo podobo tujca.

V evidenci izdanih potnih listin vodi pristojni organ podatke o vrsti potne listine, registrski in serijski številki potne listine, veljavnosti in datumu izdaje potne listine ter podatke o ukradenih oziroma pogrešanih potnih listinah.

67. člen

Tujec je v vlogi za izdajo osebne izkaznice za tujca dolžan dati pristojnemu organu podatke iz 1., 2., 4., 5., 6., 7., 10. in 14. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona ter priložiti dve fotografiji predpisane velikosti, ki kažeta pravo podobo tujca.

V evidenci izdanih osebnih izkaznic vodi pristojni organ podatke o registrski in serijski številki osebne izkaznice, veljavnosti, datumu izdaje in datumu podaljšanja.

68. člen

Evidenca o izrečenih varnostnih in varstvenih ukrepih ter o odpovedih prebivanja vsebuje podatke iz 1., 2., 4., 5., 6., 7., 10. in 14. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona, čas trajanja izrečenega ukrepa in organ, ki je ukrep izrekel.

69. člen

Evidenca tujcev, ki jim je priznan status begunca, vsebuje podatke iz 1., 2., 4., 5., 6., 7., 10. in 14. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona ter datum priznanja statusa begunca.

70. člen

Tujec je ob prijavi začasnega prebivališča dolžan dati organizaciji oziroma posamezniku iz 58. člena tega zakona oziroma pristojnemu organu oziroma postaji ali oddelku milice podatke iz 1., 2., 4., 5., 6., 7., 10., 11. in 14. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona, v primeru, da potne listine nima, pa namesto nje številko dovoljenja za vstop in številko osebne izkaznice.

71. člen

Podatki iz evidenc o začasno prijavljenih tujcih se hranijo dve leti po odjavi začasnega prebivališča oziroma po poteku veljavnosti vizuma in se nato uničijo.

Podatki iz evidenc o stalno prijavljenih tujcih in tisti podatki, ki so po drugem odstavku 63. člena tega zakona vezani na stalno prebivališče, se hranijo 50 let od prenehanja stalnega prebivanja, nato pa se arhivirajo.

Podatki iz evidenc o izrečenih ukrepih (varnostni ali varstveni ukrep, odpoved prebivanja) se hranijo še pet let po izteku roka, za katerega je bil izrečen ukrep.

72. člen

Osebne podatke iz evidence iz prvega odstavka 63. člena tega zakona lahko uporabljajo delavci organov za notranje zadeve pri izvrševanju z zakonom določenih nalog.

Na zahtevo podjetij, drugih organizacij, skupnosti, državnih in drugih organov ali občanov jim morajo pristojni organi dati podatke iz evidenc iz prvega odstavka 63. člena, če so do njihove uporabe upravičeni na podlagi zakona ali pisne privolitve posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo.

Uporabniki osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka ne smejo posredovati osebnih podatkov drugim uporabnikom in jih smejo uporabljati samo za namene, za katere so jih dobili.

73. člen

Republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve, lahko ob pogoju vzajemnosti posreduje podatke o tujcih, vsebovane v evidencah o tujcih, drugim državam, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da gre za posredovanje organom tuje države, ki so pristojni za diplomatsko-konzularne zadeve;

2. da se prejemnik podatkov zaveže, da bo dobljene podatke uporabljal samo za namene v zvezi z urejanjem osebnih stanj in če je to nujno za preprečitev in zatiranje hujših oblik kriminala ali če posredovanje podatkov nedvomno koristi posamezniku, na katerega se podatki nanašajo;

3. da je v državi, v kateri je sedež organa, ki se mu podatki posredujejo, zagotovljeno varstvo osebnih podatkov tudi za tujce.

XVI. POOBLASTILA IN NADZORSTVO

74. člen

Predstojnik republiškega upravnega organa, pristojnega za notranje zadeve, podrobneje predpiše:

- način za priznanje statusa begunca;
- način za izdajo dovoljenja za začasno in stalno prebivanje, način za izdajo potnih in drugih listin ter vizumov tujcem ter prijavljanja in odjavljanja prebivanja;
- obrazec potnega lista za tujca, dovoljenja za vstop, osebne izkaznice za tujca, dovoljenja za začasno in stalno prebivanje, vizumov in potrdila o začasnem prebivanju v prehodnem domu, ki se izdajajo tujcem, kakor tudi obrazce prošnje zanje;
- obrazce, s katerimi se prijavlja in odjavlja bivanje, kot tudi obrazce evidenc o prijavi tujcev, ki jih organizacije in posamezniki sprejmejo na prenočevanje;
- način vodenja evidenc in poročanja;
- ceno, ki jo bodo pristojni organi zaračunavali za obrazce listin, ki jih izdajajo tujcem;
- hišni red in način upravljanja prehodnega doma za tujce.

Predstojnik organa iz prejšnjega odstavka pooblasti podjetje ali organizacijo, ki sme izdelovati obrazce potnih listin in osebnih izkaznic za tujce.

75. člen

Predstojnik republiškega upravnega organa, pristojnega za mednarodno sodelovanje, v soglasju s predstojnikom republiškega upravnega organa, pristojnega za notranje zadeve, predpiše:

- način za izdajo potnih listov in vizumov tujcem v organu Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev;
- način vodenja evidence in poročanja o izdanih potnih listinah in vizumih tujcem v organih Republike Slovenije v tujini, ki so pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev.

XVII. KAZENŠKE DOLOČBE

76. člen

Z denarno kaznijo najmanj 10.000 din se kaznuje za prekršek pravna oseba:

1. če ne odpelje tujca, ki mu ni dovoljen vstop v državo ali ga ne odpelje v roku, ki mu ga je določil republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve; (32. člen);
 2. če ne prijavi pristojnemu organu v predpisanem roku tujca, ki ga sprejme na prenočevanje (prvi odstavek 58. člena);
 3. če ne vodi evidence tujcev ali je ne vodi v redu ali je ne hrani dve leti (prvi in tretji odstavek 59. člena);
 4. če ne omogoči pooblaščenim uradni osebi organa za notranje zadeve vpogleda v evidenco tujcev (četrti odstavek 59. člena);
 5. če zadrži tujčevo potno listino zaradi zavarovanja svoje koristi ali pravice (četrti odstavek 60. člena).
- Z denarno kaznijo najmanj 1.000 din se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

77. člen

Z denarno kaznijo najmanj 10.000 din se kaznuje za prekršek posameznik, ki v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti sprejema tujcem na prenočevanje:

1. ne prijavi pristojnemu organu v predpisanem roku tujca, ki ga sprejme na prenočevanje proti plačilu (prvi odstavek 58. člena);

2. ne vodi evidence tujcev ali je ne vodi v redu ali je ne hrani dve leti (prvi in tretji odstavek 59. člena);

3. ne omogoči pooblaščenim uradni osebi organa za notranje zadeve vpogleda v evidenco tujcev (četrti odstavek 59. člena);

4. zadrži tujčevo potno listino zaradi zavarovanja svoje koristi ali pravice (četrti odstavek 60. člena).

S kaznijo, določeno s prvim odstavkom tega člena, se kaznuje tudi posameznik, ki v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti prevoza, tujca, ki mu ni dovoljen vstop v državo, ne odpelje iz države ali ga ne odpelje v roku, ki mu ga je določil republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve (32. člen).

78. člen

Z denarno kaznijo najmanj 1.000 din se kaznuje za prekršek posameznik:

1. ki vodi ali pomaga tujcu prestopiti državno mejo na izven za to določenih mestih ali brez ustreznih listin iz 3. člena (3. člen);
2. ki ne prijavi tujca, ki ga je sprejel na prenočevanje za več kot tri dni (drugi odstavek 58. člena).

79. člen

Z denarno kaznijo najmanj 1.000 din se kaznuje za prekršek tujec, če:

1. prestopi mejo ali poskuša prestopiti mejo na izven za to določenih mestih ali brez ustreznih listin iz 3. člena (3. člen);
2. v roku, ki mu ga je določil organ, ne zapusti ozemlja Republike Slovenije (prvi odstavek 26. člena);
3. pride v državo v času, za katerega mu je izrečen varnostni ukrep izгона iz države, varstveni ukrep odstranitve tujca iz države ali mu je bilo z odločbo pristojnega organa odpovedano prebivanje (10. člen v zvezi s 27. členom).

80. člen

Z denarno kaznijo najmanj 500 din se kaznuje za prekršek tujec, če:

1. ostane v državi dlje, kot mu je to na podlagi veljavnega potnega lista, izdanega vizuma, dovoljenja za vstop ali mednarodne pogodbe dovoljeno ali določeno v odločbi o dovolitvi začasnega prebivanja ali ne zaprosi pravočasno za dovoljenje (13. člen);
2. ne zaprosi po preteku 30 dni za osebno izkaznico (prvi odstavek 49. člena);
3. nima veljavne osebne izkaznice pri sebi (51. člen);
4. ne zamenja osebne izkaznice za drugo (52. člen);
5. deluje v nasprotju s prvim odstavkom 54. členom tega zakona;
6. pristojnemu organu ne prijavi začasnega prebivanja oziroma spremembe naslova (drugi odstavek 57. člena);
7. pristojnemu organu ne prijavi oziroma ne odjavi naslova stalnega prebivanja (tretji odstavek 57. člena);
8. se ne prijavi v skladu s tretjim odstavkom 58. člena tega zakona;
9. na zahtevo pooblaščenih uradnih oseb organa za notranje zadeve noče pokazati listine za dokazovanje istovetnosti (drugi odstavek 60. člena);
10. posodi svojo listino o istovetnosti drugemu ali uporablja tujo listino (tretji odstavek 60. člena);
11. ne prijavi pogrešanja, izgube, tatvine ali druge odtujitve potne listine oziroma listine, s katero izkazuje istovetnost (prvi in tretji odstavek 62. člena);
12. v vlogi iz 64., 65., 66., 67. in 70. člena navede neresnične podatke.

XVIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

81. člen

Do dokončnosti odločbe v upravnem postopku za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije določbe tega zakona ne veljajo za državljane SFRJ, ki so državljani druge republike, in v roku šest mesecev od uveljavitve zakona o državljanstvu Republike Slovenije zaprosijo za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije po 40. členu navedenega zakona.

Za državljane SFRJ, ki so državljani druge republike, ki ne zaprosijo za državljanstvo Republike Slovenije v roku iz prejšnjega odstavka ali jim je izdana negativna odločba, začnejo veljati določbe tega zakona dva meseca po preteku roka, v katerem bi lahko zaprosili za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije, oziroma od izdaje dokončne odločbe.

82. člen

Potni listi za begunce, potni listi za tujce in osebne izkaznice za tujce, izdane na podlagi zakona o gibanju in prebivanju tujcev (Uradni list SFRJ, št. 56/80, 53/85, 30/89 in 26/90) veljajo še dve leti po uveljavitvi tega zakona.

Potni list za begunca, potni list za tujca in osebna izkaznica za tujca se smejo izdajati na obrazcih, ki so bili v veljavi do uveljavitve tega zakona, še eno leto po uveljavitvi tega zakona.

Dovoljenja za stalno prebivanje, izdana po zakonu o gibanju in prebivanju tujcev (Uradni list SFRJ, št. 56/80, 53/85, 30/89 in 26/90) veljajo še naprej za vse tujce, ki so imeli ob uveljavitvi tega zakona stalno prebivališče na območju Republike Slovenije.

83. člen

Že ustanovljene politične organizacije, ki z uveljavitvijo tega zakona ne bi mogle biti ustanovljene, se črtajo iz registra političnih organizacij.

84. člen

Ta zakon začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 213-04/91-1/2

Ljubljana, dne 5. junija 1991.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

10.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Republike Slovenije izdaja Predsedstvo Republike Slovenije

U K A Z
**o razglasitvi zakona o potnih listinah državljanov
Republike Slovenije**

Razglasa se zakon o potnih listinah državljanov Republike Slovenije, ki ga je sprejela Skupščina Republike

Slovenije na sejah Družbenopolitičnega zbora in Zbora občin dne 3. junija 1991 in na seji Zbora združenega dela dne 5. junija 1991.

Št. 0100-3/91

Ljubljana, dne 5. junija 1991.

Predsednik
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
O POTNIH LISTINAH DRŽAVLJANOV
REPUBLIKE SLOVENIJE

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Potna listina je javna listina, ki služi njenemu imetniku za prehod državne meje.

S potno listino državljan Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državljan) med prebivanjem v tujini dokazuje svojo istovetnost in državljanstvo.

2. člen

Državljan ima pravico zapustiti in se vrniti v državo z veljavno potno listino, če z mednarodno pogodbo ni drugače določeno.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je za potovanje z diplomatskim ali službenim potnim listom potreben vizum.

Državljanu, ki nima veljavne potne listine, njegovo državljanstvo in istovetnost pa nista vprašljiva, mora organ, pristojen za kontrolo prehajanja čez državno mejo, dovoliti prihod v državo.

II. VRSTE POTNIH LISTIN IN VIZUMOV
TER PRISTOJNOSTI ZA NJHOVO IZDAJANJE

3. člen

Potne listine so:

- potni list,
- skupinski potni list,
- diplomatski potni list,
- službeni potni list,
- potni list za vrnitev,
- potne listine, ki se izdajajo po mednarodni pogodbi.

Za potno listino se šteje tudi pomorska ali brodarska knjižica, v kateri je vizum, izdan na podlagi tega zakona, in sicer vkrcanemu članu posadke ladje oziroma plovila za potovanje v tujino ali za potovanje v tujino zaradi vkrcanja na ladjo ali za vrnitev v Republiko Slovenijo po izkrcanju z ladje. Ne glede na določbe drugega odstavka 13. člena tega zakona velja vizum v taki knjižici za vse države.

Pomorska in brodarska knjižica se izdajata po posebnih predpisih.

4. člen

Državljan sme imeti samo eno potno listino iste vrste. Prepovedano je posoditi svojo potno listino drugemu ali uporabiti tujo potno listino kot svojo ali spreminjati oziroma brisati katerekoli podatke v potni listini.

5. člen

Potni list in skupinski potni list izda za notranje zadeve pristojni upravni organ občine, na območju katere